

یاران روحانی با تقدیم تحیات امنع ابھی

برنامه ای که با عنوان "احترام به عقاید و عملکرد دیگران" تهیه گردیده دعوتیست برای تامل درباره این حقیقت که اگرچه در شرایط کنونی ایران همدلی با هموطنانمان از اهمیت بسیاری برخوردار می باشد ولی باید به خاطر داشته باشیم که هر یک از ما میتوانیم در این مسیر با توجه به اصول اساسی امر مبارک و هدایات بیت العدل اعظم الهی و تمسک به ذیل مشورت، بهترین طریق را بیابیم و بدانیم که حفظ وحدت در جامعه رکن اساسی هر اقدامیست. بنابراین باید به خاطر داشته باشیم که ما اهل بهاء مجاز به اعتراض، مجادله، و تحمیل نظر خود به دیگران نیستیم و همواره سعی مینمائیم در هر اقدام، فکر و یا گفتاری، حفظ وحدت در جامعه را در نظر گیریم. امید آنکه این تامل و تفکر در اقداماتمان مؤثر باشد

جانتان خوش باد

بیت العدل اعظم الهی میفرمایند:

"از جمله اساسی ترین وظایف روحانی احبای ایران در این ایام این است که صبر اختیار کنند، از انتقاد یکدیگر بپرهیزند، به خلوص نیت همدیگر اطمینان داشته باشند، وحدت جامعه را به هر قیمتی حفظ نمایند..."

عنوان: احترام به عقاید و عملکرد دیگران

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- بیانات مبارکه حضرت بهاء الله

۳- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۴- بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

۵- قسمتهائی از هدایات بیت العدل اعظم الهی

۶- مدارا از دیدگاه تعالیم بهائی

۷- روش حضرت عبدالبهاء

۸- حکایت

۹- شور و مشورت

۱۰- برنامه نونهالان و نوجوانان

قسمت اجتماعی

۱۱- انس و الفت

۱۲- مناجات خاتمه (به انتخاب جمع)

هو الله

.....ای خدای مهربان یاران جانفشانند و دوستان ساعی به دل و جان ، تا پرتو حقیقت بتابد و ابر رحمت ببارد و نسیم جنت ابهی بوی خوشی به مشامها رساند. ..خارستان بغض و کین، بهشت برین گردد. تا جمیع بشر در ظلّ رایت محبت الله جمع و حشر گردند، آثار اعتساف نماند. و شمع یگانگی برافروزد. پرده بیگانگی بسوزد. ای پروردگار، تائیدی کن. ای کردگار، توفیقی بخش، ای دلبر مهربان، جلوه ای فرما. ای آفتاب جهان بان، از ملکوت پنهان اشراقی فرما. درماندگانیم، بیچارگانیم، آوارگانیم، بیسر و سامانیم مستحقّ عنایتیم و مستعدّ ظهور حمایت. موفق بر خدمت نما و مؤید بر عبودیت کن. توئی مقتدر و عزیز و توانا و توئی بخشنده و درخشنده و تابنده و مهربان

عع

مجموعه مناجاتهای چاپ آلمان ص ۱۰۴

۲- بیانات مبارکه حضرت بهاء الله

نصرت امر الله الیوم اعتراض به احدی و مجادله به نفسی و مُحاربه مع شیء نبوده و نخواهد بود. بلکه محبوب آن است که مدائن قلوب به سیف لسان و حکمت بیان مفتوح شود نه به سیف حدید.

آیات الهی ج ۱ ص ۲۵۳

کلّ عباد را به نصایح مُشفقه نصیحت نمودیم که احدی مُتعرّض احدی نشود و نفسی با نفسی مجادله ننماید

آیات الهی ج ۱ ص ۳۶۸

باری ای سلمان بر احبای حق القاء کن که در کلمات احدی به دیده اعتراض ملاحظه ننمایید بلکه به دیده شفقت و مرحمت مشاهده کنید. مگر آن نفوسی که الیوم در رد الله الواح ناریه نوشته.

مجموعه الواح مبارکه چاپ مصر صفحه ۱۵۳

۳-بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

شب و روز در اتحاد و اتفاق و الفت کوشید. نهایت احترام را از یکدیگر بردارید و غایت رعایت را به هم منظور نمایید خادم یکدیگر باشید و هادم بنیان انشقاق و شر...

پیام آسمانی ج ۲ ص ۳۴۶

ملکوت الهی مانند گلشنی است که به انواع ریاحین و ازهار و اوراد و اشجار تزیین یافته. چون در ظل تربیت یک باغبان است و از یک آب سقایه گردد و به حرارات یک شمس تربیت شود، از یک نسیم استفاضه نماید و از یک زمین انبات شده است. اختلاف الوان و ترکیب و هیئت و اشکال و طُعم و شَموم سبب تزیین یکدیگر است و جلوه همدیگر. باری تا توانید به الفت و محبت و یگانگی پردازید و بکوشید که آن اقلیم را بهشت برین نمایید و حیات جاودانی بخشید. علم صلح و آشتی برافرازید و محبت به نوع انسانی ظاهر نمایید و موهبت الهی آشکار کنید و نورانیت ملکوت ظاهر و عیان نمایید. اینست وصیت عبدالبهاء، اینست نهایت آرزوی این مشتاق مشاهد فدا.

پیام آسمانی ج ۲ ص ۳۴۷

"... این اختلاف را به نوع بسیار خوشی، بدون سرزنش احدی، از میان بردارید که مبادا اسباب احزان قلوب گردد و نفسی دیگری را ملامت نماید. الیوم باید احبای الهی در نهایت خضوع و خشوع و محویت و فنا و فقر حقیقی و سکون و وقار باشند. هیچ یک بر دیگری اعتراض نکنند و خجلتش نپسندد تا کل در ظل کلمه میثاق "اخوان علی سرر متقابلین" زیست نمایند."

مکاتیب حضرت عبدالبهاء، ج ۲، ص ۲۴۵

ای دوستان الهی در دین الله تکفیر و تفسیق نبوده و نیست و تزییف و تحقیر جائز نه. با کسی مجادله ننمایید و منازعه نکنید و ذلت از برای احدی مطلبید و نام نفسی را به وهن مبرید و ضرر نفسی را نخواهید و لسان را به طعن کسی نیالائید. غیبت نفسی ننمایید و پرده از کار کسی برندارید... به ثبوت و رسوخ بنیان تزلزل را از بنیاد براندازید و به تمسک و تشبث، اساس دین الله را محکم نمایید.

پیام آسمانی ج ۲ ص ۲۲۳

وجدان انسانی مقدس و محترم است و آزادگی آن باعث اتساع افکار و تعدیل اخلاق و تحسین اطوار و اکتشاف اسرار خلقت و ظهور حقایق مکنونه عالم امکان است.

امر و خلق ج ۳ ص ۲۲۳

۴-بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

برای حصول این وحدت صمیمانه یکی از لوازم اولیه که از طرف حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء تأکید شده آن است که از تمایل فطری بشری که همانا توجه به معایب و نقائص دیگران است بپرهیزیم و به عیوب نفس خود مشغول شویم. هر یک از ما مسئول حیات نفس خویش است.

پیام آسمانی ج ۲ ص ۲۲۶

۵-قسمتهائی از هدایات بیت العدل اعظم الهی:

"یاران باید طرز استماع نظریات و عقاید دیگران را بیاموزند. به نوعی که بیش از حد تحت تاثیر آن واقع نشوند و در ایمانشان تزلزلی حاصل نگردد و نیز بدانند که چگونه اظهار نظر نمایند که بر دیگر یاران تحمیل نشود.

۲۷ می ۱۹۶۶

"افراد احباً البته آزادند که با توسل به دعا و مناجات میزان و نحوه خدمت خود را انتخاب نمایند. هم زمان با این آزادی از جمله اساسی ترین وظایف روحانی احبای ایران در این ایام این است که صبر اختیار کنند، از انتقاد یکدیگر بپرهیزند، به خلوص نیت همدیگر اطمینان داشته باشند، وحدت جامعه را به هر قیمتی حفظ نمایند، یکدیگر را در کمال محبت و مهربانی حمایت نموده و با توکل به الطاف و عنایات جمال اقدس ابهی با جدیت و حکمت به خدمات خویش ادامه دهند."

۳ نوامبر ۲۰۱۶

"بهایان اطمینان دارند که مردم جهان به مرور زمان میتوانند بیاموزند که بلائی تعصب مذهبی را تضعیف و مآلا ریشه کن سازند. همه مردمان باید از حق آزادی وجدان و عقیده و ابراز آن برخوردار باشند و موظف به رعایت همان حقوق در قبال دیگران میباشند. آن وقت است که میتوانند با احترام متقابل با یکدیگر تعامل کنند، در ارزشهای مشترک خود یک مقصد همگانی و وحدت عمل بیابند که به بنای جهان بهتری کمک کند. جامعه بهایی به سهم خود میکوشد که الگوهایی از چنین مدارا، همکاری و دوستی را به طرق مختلف ترویج دهد."

۶ دی ۱۳۹۶

۶- مدارا از دیدگاه تعالیم بهائی

اصولی که مدارا و فراتر از آن شفقت و بردباری را چه در برابر دگراندیشان و چه در درون جامعه بهائی تقویت میکند عبارتند از:

تضمین آزادی وجدان: طبق اصول اعتقادات بهائیان، اول وظیفه هر انسانی جستجوی حقیقت و انتخاب باور شخصی خود است. این تعلیم از سوئی دخالت مراجع بهائی را در انتخاب دین افراد و تحمیل عقاید به دیگران پیشگیری میکند و از سوی دیگر نشانگر وظیفه و مسئولیت انسانها در قبال باورهایشان است. حضرت بهاءالله میفرماید:

"به حجاب نفس خود را محتجب مسازید چه که هر نفسی را کامل خلق نمودم تا کمال صنعم مشهود آید. پس در این صورت هر نفسی بنفسه قابل ادراک جمال سبحان بوده و خواهد بود چه اگر قابل این مقام نباشد تکلیف از او ساقط..." (مجموعه الواح مبارکه، چاپ قاهره، صفحه ۱۸۶)

برداشتن حکم امر به معروف و نهی از منکر: بر طبق اعتقادات بهائی هیچ فردی حق تحکم و امر به دیگری را ندارد. امر به معروف و نهی از منکر مسئله ای درونی و وجدانیست. هر فردی موظف است در درون خود نفس اماره خویش را مهار کرده و به معروف امر و از منکر نهی نماید. امر به معروف و نهی از منکر را تنها خداوند به بشر ابلاغ میکند نه بشر به بشر.

مشورت و تصمیمگیری جمعی و نهی از اقتدارگرایی فردی: تصمیمگیری از دیدگاه تعالیم بهائی بر اساس همکاری و نفع همگان است. شرکت کنندگان در مشورت بهائی موظفند نظریات خود را با کمال آزادی و شفافیت بیان کنند و چنانچه نظر مخالفی ابراز شد اعتراض ننمایند و هدف را خیر عمومی قرار دهند نه امیال شخصی.

نهی از مجادله در قول و اعمال خشونت و جنگ وجدال: منش بهائیان در هر زمینه ای باید صلح آمیز و با ملایمت توأم باشد. این بیان حضرت بهاءالله بطور مختصر و گویا اصول روش بهائیان را نشان میدهد: "طوبی از برای نفسی که بشنود و نگوید. اگر نیکوئی از کسی بیند به مکافات قیام کنند. اگر ضرری مشاهده کنند صبر نمایند و بخدا گذارند. ضرب و شتم و جنگ و جدال و قتل و غارت کار درنده‌های بیشه ظلم و نادانی است. اهل حق از جمیع آن مقدس و مبرا." (آیات الهی، جلد ۱ صفحه ۳۶۷) و در جای دیگر: "کل عباد را به نصایح مشفقانه نصیحت نمودیم که احدی متعرض احدی نشود و نفسی با نفسی مجادله ننماید" (امر و خلق، جلد ۳، صفحه ۱۹۲)

مسئولیت فردی و نهی از مداخله در مسائل شخصی دیگران: شناخت ارزش انسان به عنوان فردی مستقل و دارای فکر و رای شخصی یکی از پدیده‌های عصر مدرن است که در تعالیم بهائی نیز منظور گردیده. در مسائل

و احکام فردی هر شخصی در برابر پروردگار مسئول رفتار خویش است. اهل بهاء از اعتراض به یکدیگر منع شده اند. به فرموده حضرت بهاء الله در لوح سلمان: "ای سلمان بر احبای حق القا کن که در کلمات احدی به دیده اعتراض ملاحظه نمائید بلکه به دیده شفقت و مرحمت مشاهده کنید مگر آن نفوسی که الیوم در رد الله الواح ناریه نوشته." (مجموعه الواح مبارکه، چاپ قاهره، صفحه ۱۵۳)

۷- روش حضرت عبدالبهاء

هاوارد آیوز نوشت، "در تمام فرصت های عزیزی که به زیارت حضرت عبدالبهاء مشرف می شدم و به بیانات مبارک گوش می دادم و یا با هیکل مبارک صحبت می کردم، روز به روز بیشتر و عمیق تر تحت تأثیر طریقه تعلیم ایشان قرار می گرفتم... هرگز مجادله نمی فرمودند و ابداً به سر یک کلمه نمی ایستادند. طرف را آزاد می گذاشتند. ابداً با غرور و تسلط تکلم نمی فرمودند، بلکه بالعکس دائماً در جمیع حالات و شئون تجسم عبودیت محضه بودند. تعلیم می دادند، اما چون کسی که هدیه ای نزد سلطانی می برد. هیچ وقت به من نفرمودند من چه باید بکنم. فقط گاهگاهی تحسین از اعمال من می نمودند و ابداً به من نفرمودند من به چه چیزی بایستی عقیده و ایمان داشته باشم. حضرتش حقیقت و محبت را به قدری شکبیا و الهی می ساختند که قلب به خودی خود متوجه آن می شد و احترام می گذاشت. با صوت مبارک خود با آداب و حالات خویش و بالبخندی به من نشان می دادند و می فهماندند که من باید چگونه باشم. ایشان می دانستند که از اراضی جیده وجود قطعاً روزی اثمار طیبه اعمال و کلمات سرسبز و خرم برون خواهد آمد."

در گه دوست، ترجمه جناب ابوالقاسم فیضی، فصل دوم

مستر سارجنت که به مدت ۱۰ سال رئیس من بود به طور قطع و یقین به وجود خدا اعتقاد نداشت یک عالم زیست شناسی بود و از خورده بینی روحانی که غالباً اینگونه دانشمندان بدان دچار هستند، رنج میبرد. اما از طرف دیگر فردی معنوی و بشردوست با اندیشه های بزرگ و عالی برای بشریت و تا حدی دارای نبوغ بود. در یک بحث دوستانه راجع به ماهیت وجود که به اتفاق هم زمان یک گردش طولانی داشتیم او عقیده و تصور خویش را از زندگی و جهان هستی برای من توجیه کرده و سپس با اشتیاق از من سوال نمود: شما درباره این مسئله چگونه فکر می کنید؟ شاید این اولین بار بود که او فلسفه خویش را راجع به حیات کاملاً تشریح میکرد من در جواب گفتم: حیات و جهان هستی در نهایت شکوه و عظمت است ولیکن فقط نصف عالم وجود را شامل است و نصف دیگر آن چیست؟ روح. بولیکن این نصف دیگر برای مستر سارجنت وجود نداشت. او فردی معنوی دارای فکری خلاق و تا حدی شاعر بود و من از اینکه اشعه های از عالم روح در قوای عقلانی او نفوذ نموده بود، مغموم بودم لذا وقتی که این فرصت مغتنم یعنی ملاقات با حضرت عبدالبهاء دست داد خیلی به تقلیب او امیدوار بودم. حالا فکر میکردم در این ملاقات صمیمانه با حضرت مولی الوری، مستر سارجنت مجبور خواهد شد که وجود روح را تصدیق کند. پس از نیم ساعت مصاحبه با آن حضرت وقتی که از هتل خارج شدیم به کمال اشتیاق از او سوال کردم خوب نظر شما نسبت به حضرت عبدالبهاء چیست؟ هرگز یأس و ناراحتی خرد کننده ای را که به من دست داد فراموش نمیکنم او در جواب گفت: عبدالبهاء پیرمردی دوست داشتنی، مهربان و خسته است. من دلتنگ و رنجیده خاطر بودم. این واقعه دو درس روحانی به من آموخت. اول اینکه مکتب شک و اهل آن مشکلاتشان را باید با روش و طریقه خود حل کنند و درس دوم و مهمتر اینکه، روح القدس هرگز خود را به اجبار بر کسی تحمیل نمیکند بلکه باید طلب شود.

یادداشت‌هایی درباره حضرت عبدالبهاء

۹- شور و مشورت

بیت العدل اعظم الهی در پیام مورخ ۲۲ اکتبر ۲۰۲۲ میفرماید:

در موقعیت فعلی عدم وجود مؤسسات اداری بهائیان در ایران، موجب تأسّف عمیق است. حال در غیاب این مؤسسات به بهائیان آن سرزمین توصیه می شود با یکدیگر و با دوستان مُجربّ جامعه در مورد هر یک از گزینه های مورد نظرشان مشورت کنند و با هوشیاری و بررسی دقیق عواقب هر یک از آن گزینه ها هر طور شخصاً می دانند تصمیم بگیرند. بهائیان ایران البته در سلوک و کردار و گفتار خویش تعالیم متعالی حضرت بهاءالله را همواره مدنظر و رهنما قرار داده و می دهند. در عین حال بسیار مهم است که از انتقاد و عیبجویی از یکدیگر اجتناب ورزند و اجازه ندهند که نظریات یا اقدامات یک شخص که مورد موافقت شخص دیگری نیست به اتحادشان لطمه وارد سازد.

به نظر شما در موقعیت فعلی ایران چگونه می توان در مسیر همدلی با هموطنان وحدت جامعه را حفظ نمود؟